

נחלת אבותינו

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

בית הכנסת הבלדי
"עץ חיים"

בית הכנסת השאמי
"שתילי זתים"

יתרו ה'תשפ"ב - בשל"ג

הלכות

אין לך אדם שאין לו שע"ה

המשך סימן ט' הלכות תפילין

מתוך שו"ע המקוצר של מרן הגאון
רבינו יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

על כן דרשו רבותינו ז"ל כל זמן שבין עיניך, יהיו שתים. ולפיכך מניחין תחילה שליד, וחולצין תחילה שלראש, שכל זמן שיש עליו שלראש, תהיה עליו גם שליד. ויחלוץ שלראש ביד שמאל, שהיא היד החלשה, כדי להראות שקשה עליו חליצתן. כי המצוה היא

שיהיו התפילין על האדם כל היום, אלא שאין לנו גוף נקי, אנחנו חולצין אותם בסוף התפילה. ולא יחלוץ את התפילין, לא בפני ספרתורה, ולא בפני רבו המובהק שרוב חכמתו ממנו, אלא יסלק את עצמו לצדדין. וטוב לנשק את התפילין בשעת הנחתן ובשעת חליצתן, משום חיבוב מצוה. ואין להסיר את הטלית מעליו, עד לאחר חליצת התפילין. וצריך להסירו מעומד, כמו שנתעטף בו מעומד.

כי מנהגינו לקפל את הרצועות משני צדדי הקציצה (אחת לימין ואחת לשמאל לסירוגין, וחוזר חלילה, ותוחב הקצה בסופן), הן בשליד הן בשלראש, כדי שיראו כצורת כנפייונה המגינות עליה מכאן ומכאן. ואין חוששין במה שהן מונחות על גבי הקשר של י"ד, אעפ"י שקדושתו יותר גדולה מהרצועות, כיון שזהו דרך שמישן. וכן בתפילין שלראש מניחין הדל"ת חתן המעברתא ולא עליה. ויזהר שלא תהיה מקצת הרצועה מהופכת ומקצתה מקופלת כדרכה, שאם לא כן כשיבוא ללבוש התפילין בפעם אחרת, בקל יתהפכו בשעת הלבשה כיון שכבר הם רגילות להתהפך.

כח) יניח את התפילין בתוך הכיס שלהן, באופן שיפגע למחר תחילה בשליד, ולא יצטרך להעביר על המצוות. ולכן יש נוהגים לעשות הכיס ארוך וצר, ומניח שליד קצת לצד מעלה ושלראש למטה. אבל לא יניח ממש שליד על שלראש, כיון דשלראש קדושתו גדולה משליד. ויש נוהגים להניחם זה אצל זה, ושליד משמאל (ויש המדקדקים עוד שיהיו הבתים זה כנגד זה פנים בפנים). ויניח כיס התפילין על-יד כיס הטלית באופן שיפגע בטלית תחילה.

כג) חייב אדם למשמש בתפילין בכל עת ועת שנזכר בהם, שעל ידי זה לא יבוא לידי היסחדות גמורה. וימשמש תחילה בשל יד, ואחר כך בשלראש. ונוהגין למשמש בהן ולנשקן כשמזכיר מצוות בקרית שמע.
כד) תפילה שלראש קדושה גדולה משליד, לפי שיש בה רובו של שם שדי. ולכן אפילו רצועה שהיתה בשלראש, אסור לעשותה שליד, לפי שמעלין בקודש ואין מורדין. אבל משליד, מותר לעשותה לשלראש.

כה) המנהג שלא לחלוץ את התפילין, עד אחרי קדושת ובה לציין. ולמנהג השאמי, ביום קריאת סה"ת, שאין מחזירין את סה"ת מיד, אלא אחרי קדושת ובה לציין, אין חולצין אותם, עד שיחזירו את סה"ת ויניחוהו בהיכל. וראוי להמתין עד אחרי קדיש לתקבל. ולפי דעת המקובלים, לא יחלצם עד אחרי על כן קוה לך, ומהיטוב ללמוד גמבין אחרי התפילה כשהם עליו, וכן מנהג המדקדקים. ובראשיהודש חולצין אותם לפני תפילת מוסף, ובבלדי נוהגים לחלצם קודם לכן, אחרי שמשלמים המזמור שליום, לפני שמתחילים המזמור של ראשחודש.

כו) תפילין שלראש חולצין מעומד, ושליד מיושב. וסימנך כאשר יחנו, כן יסעו. תחילה מסיר את הכריכות מן האצבע (וגם אותן יחלוץ מעומד) וחולץ שלראש, ורק אחר כך חולץ שליד. משום דכתיב והיו לטוטפות בין עיניך, והיו לשון רבים, והוא לשון רבים, והוא לשון רבים.

דבר המערכת

מה ישאלו אותך בשמים?

הובא בגמרא (קידושין מ:) אמר רב המנונא, אין תחילת דינו של האדם אלא על דברי תורה.

הקשו התוספות, שבגמרא (שבת לא.) אמרו: בשעה שמכניסים אדם לדין, אומרים לו: "נשאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה", ומוכח שאין תחילת דינו על דברי תורה אלא על משא ומתן. ותירצו שאכן שאלה ראשונה היא על משא ומתן באמונה, אבל מכל מקום מענישים אותו תחילה על שלא קבע עתים לתורה.

בעיון יעקב (קידושין מ:) כתב ליישב זאת ע"פ מה שהובא בספר תנא דבי אליהו (זוטא פרק יד): פעם אחת הייתי עובר ממקום למקום, ומצאני אדם אחד, שלא היה בו לא מקרא ולא משנה והיה מלתוצץ ומלעג בדברים ובא כנגדי, ואמרתי לו: בני, מה אתה משיב לאבין שבשמים ליום המשפט? אמר לי: רבי, יש לי דברים שאני משיב לאבי שבשמים ליום המשפט, אומר אני לו, בינה ודעת לא נתנו לי מן השמים שאקרא ואשנה! אמרתי לו: בני מה מלאכתך? אמר לי: צייד אני (דיג הדג דגים). אמרתי לו: בני, מי אמר לך שתביא פשתן ותאגדנו מצודות (רשתות), ותשליכנו לים, ותעלה דגים מן הים? אמר לי: רבי, בזה בינה ודעה נתנו בי מן השמים. אמרתי לו: בני, ומה להשליך מצודות ולהעלות דגים מן הים נתנו בך בינה ודעה, דבר תורה שכתוב בהם "כי קרוב אליך הדבר מאד" לא נתנו בך דעה ובינה? מיד היה מתאנח והיה מרים קולו והיה בוכה. אמרתי לו: בני, אל ידע לך, אלא שאר בני אדם שהן משיבים באותו ענין שאתה השבת לי, מעשה ידיהן מוכיחים עליהן. ע"כ.

ולפי זה כתב העיון יעקב ליישב, ששואלים תחילה את האדם על משא ומתן, כדי שלא יוכל להשיב שלא ניתן לו בינה ודעת מן השמים כדי ללמוד תורה. ולאחר שנודע שאכן היה לו דעת כדי להתעסק במשא ומתן, שואלים אותו מדוע לא קבעת עתים לתורה - והרי דעת לעסוק במלאכתך היה לך!

(מתוך אין למו מכושר, הלכות ת"ת פרק ב' הערה 2)

שבת פלוס

פעילויות העמותה

כולל אברכים "פרי צדיק"
בראשות
הרה"ג משה רצאבי שליט"א

הפעלת 2 בתי כנסת
"עץ חיים" נוסח בלדי
"שתילי זתים" נוסח שאמי

שיעורי תורה
דף היומי, הלכה ואגדה

"פירות מתוקים" - לימוד אישי עם
תלמידי חריש

פעילויות והפעלות לילדים

"אבות ובנים"

"אמהות ובנות"

עלוני "נחלת אבותינו"

"ותלפוד תורה כנגד כולם"

שיעורי הדף היומי
מידי ערב בשעה 20:00
ברח"ג 17, באוהל
עם מג"ש דניאל אהרון שליט"א

שיעור תורה לילדים

בשבת בשעה 12:30
בבי"ס מעיין האמונה קומה 2, אלוך 9
עם הרב רחמים מסיקה שליט"א
פה מפיך מרגליות - כולם מוזמנים

תהילים לבנים נוסח תימן

בבית כנסת "שתילי זתים"
בשבת | בשעה 13:10

מעוניין להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך?

בשל ביקוש העלון בערים נוספות, זקוקים לתורמים עבור מימון העלון
צור קשר: 053-345-3020
NA0546812981@gmail.com

אם פגשו במקום שיש חשש טיפון, אומר רק עליכם. וכשפגשו את רבו אומר קרי, שלום עליכם

כל הכוחות שמורות למערכת "נחלת אבותינו"
אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב מסערכת העלון

מתוך ספר בנין משה חלק ב'

פרק אחד עשרה - דיני חליבת בהמה בשבת ודיני מינקת

הרה"ג משה רצאבי שליט"א
ראש הכולל "פרי צדיק"

יכולים לחלוב את הבהמה באופן שהחלב הולך לאיבוד, כגון שישפך על הארץ, או לתוך כלי שיש בו נפט וכדומה דבר הפוגם שהוכן לכך מערב שבת. אבל לא יחלוב לתוך כלי ריק, גם אם הוא על דעת לשפכו אחר כך לאיבוד. וכן אסור לומר לקטן לחלוב בהמתו בשבת.

מכונות חליבה שבזמנינו

(ז) הדרך הראויה לחלוב את הבהמה בשבת הוא על ידי גוי, וכמו שנתבאר למעלה (בסעיף ג'). ובזמנינו שהחליבה נעשית ברפתות על ידי מכונות חליבה משוכללות, אפשר לחלוב את הבהמות על ידי שעון שבת בלי נגיעת יד אדם כלל. ובאותם מכונות שצריך יד אדם להרכיב את הצינור על עטיני הבהמה, יש לעשות כן בשבת על ידי גוי. ואם אין גוי מצוי שם, ישאל לחכם בקי בהלכה ובמלאכה שיורה לו כיצד יעשה.

היונק בפיו

(ח) היונק חלב מן הבהמה בפיו, אינו אסור מן התורה. שהיונק בפיו הוא מפרק כלאחר יד, דהיינו על ידי שינוי. שאין דרך בני אדם לינק בפיהם מן הבהמה אלא לחלוב ביד לתוך כלי. ומכל מקום הוא אסור מדרבנן.

לינק בפיו במקום חולי

(ט) הגונח מכאב לבו שרפואתו לינק בפיו חלב עז רותח משחרית לשחרית, מותר לו לינק ממנה בשבת. הואיל והיניקה בפיו איסורו מדרבנן (כדלעיל בסעיף הקודם) ובמקום צער לא גזרו חכמים, ואף על פי שאין בו סכנה מותר.

לחלוב מעז למי שיש לו פצעים בפה

(י) כמו כן מי שיש לו פצעים בפה ובגרון וכמו שמצוי אצל הקטנים, שרפואתו לינק חלב עז רותח, במקום צער גדול, וכל שכן אם הפצעים גורמים לו חולי (חום וכדומה), אפשר להקל לחלוב בשבת ביד מהעז לתוך פי התינוק. ויותר טוב לחלוב בשינוי, או על ידי שנים. שכל מלאכה שהיחיד יכול לעשותה לבדו ועשו אותה שנים בשותפות, אינו אסור מן התורה אלא מדרבנן.

החולב בהמה
(א) החולב את הבהמה בשבת, והיה בחלב שהוציא שיעור גרוגרת (כ"ח סמ"ק), חייב חטאת משום מפרק שהוא תולדת דש.

החולב לתוך אוכל, דין החלב

(ב) החולב את הבהמה בשבת, לתוך כלי ריק חייב, לתוך אוכל פטור אבל אסור מדרבנן. והחלב שנחלב אסור בשתייה ובטלטול גם אם היתה החליבה לתוך אוכל.

חליבה על ידי גוי, דין החלב

(ג) כשהבהמה מצטערת מרוב החלב, מותר לומר לגוי בשבת לחלוב אותה, שצער בעלי חיים דאורייתא דוחה איסור אמירה לגוי דרבנן.

ומכל מקום כיון שהחלב נחלב בשבת, אף על פי שהוא נחלב בהיתר, אסור לשתותו בו ביום משום גזירת משקים שזבו. וכיון שאסור לשתותו אסור גם לטלטלו. ויכול לומר לגוי להוליכו לקירור כדי שלא יתקלקל. ולמוצאי שבת מותר החלב מיד ואין צריך להמתין בכדי שיעשה, כיון שנחלב בהיתר.

הפסיק הגוי באמצע החליבה

(ד) כיון שהתחיל הגוי לחלוב, מניחו ישראל לחלוב עד שיגמור כל החליבה וכדרכו בחול, ואין צריך להפסיקו באמצע החליבה, אף על פי שכבר אין הבהמה מצטערת. אמנם אם הפסיק הגוי לחלוב קודם גמר החליבה, כיון שעתה אין הבהמה מצטערת, אסור לישראל לומר לו שימשיך לחלוב.

גוי הקבוע לחלוב, לחלוב קודם שבת

(ה) ישראל שיש לו גוי קבוע המזומן לחלוב את הבהמה, אין צריך לומר לו להמתין מלחלוב עד שהבהמה תצטער. ומכל מקום כל שהישראל יודע שאפשר לחלוב את הבהמה קודם שבת, או לאחר שבת, ולא תצטער הבהמה, יש לעשות כן ולא יסמוך לחלוב בשבת על ידי גוי.

לחלוב לאיבוד, לומר לקטן

(ו) במקום שאין גוי מצוי והבהמה מצטערת מרוב החלב,

מאת חגי קומימי הי"ו

"ושמרתם את בריתי"

מהותו של כל יהודי באשר הוא, היא בשלוש בריתות בחיים: **שבת, מילה, ועבודה זרה** - אלו הדברים שעושים את האדם ליהודי במהותו.

ברית השבת - זו היא אהבה - כמו שנאמר "ביני ובין בני ישראל את היא לעולם". שמלבד כל המצוות שנאמרו בשבת קודש, עצם השבת היא אהבה. שעבודת ה' בשב"ק היא באהבת ה' (אהבת התפילה, אהבת הלימוד המיוחד לשבת, אהבת כל בני ביתו, אהבת עצמו כמובן), שהיא התכלית של יהודי - ויהודי הוא מי שיש בו אהבת ה'.

ברית המילה: היא הברית של יהודי עם הקב"ה - שמוסר לו יתברך את כל תשוקותיו. כל החשקים והרצונות שלו הוא מפנה לקדושה - לעולם הרוחני הטהור - הוא שומר ברית כפשוטו ממש, לא מפנה את אהבתו אל הצד האחר.

ברית עבודה זרה: זו הברית שהקב"ה כרת איתנו על האמונה - שתהיה להם בהירות האמונה שה' יתברך הוא-הוא מנהיג העולם! מנהיג הברואים! והוא לבדו עשה וידבר לאיבריו ממש: "זכרו, כרתנו ברית עם רבש"ע, קיימוהו!".

ובזה ההקשר נאמרו שלושת הבריתות הללו, שאלו הם הכלים לקבלת התורה.

אם נשנה את חיינו לחיפוש אחר הבריתות הללו, נוכל להכיל אור גדול של תורה!

מי שבידך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בהפצת מסורת אבותינו נע"ג עדת קדש תימן המעטירה ובכללם השמות המוזכרים כאן שיזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סייעתא דשמיא בבריות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.י.ר.

- לרפואת שולה בת לולוה אברהם
- להצלחת איתליה לבי בת רחל
- להצלחת לוריא ואוריה בני אליהו
- לעילוי נשמת גיל בן אליעזר
- לעילוי נשמת יהודה בן שמואל

הודעה חשובה!

מי שיקבל על עצמו לא לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה משבת זו פרשת יתרו תשפ"ב עד לאחר חג הפסח הבעל"ט

ויאמר שקבלה זו לרפואת הרב **אריה בן יחיא**

יקבל קילו מצות רכות לפסח.

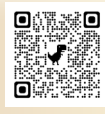
לפרטים והרשמה בטלפון 052-7636382

בשורות טובות

מדוע אנו נוהגין לפתוח בתפילת השחר בשבח "אדון העולמים בעל הרחמים"

כתב מהרי"ץ שבח זה יסודותיו בהררי קודש, קודש קודשים וכו' ויסדו אותו הראשונים (ומהרי"ץ עצמו היה לפני יותר ממאתיים שנה) וכיון שמובא בגמ' ברכות לב ע"א: "לעולם יסדר שבחו של הקב"ה ואח"כ יתפלל", לכן פותחים בו. ועוד טעם היות שראשי תיבות של תחילת שבח זה "אדון העולמים בעל הרחמים", ר"ת אהבה - לרמוז למה שאמרו רבותינו שיכוון לקיים מצוות 'זאהבת לרעך כמוך' קודם התפילה. ובזה שמתחבר עם כולם, יזכה שיהיה לו חלק מהמצוות של חברו כאילו הוא עושה אותם.

קישור לאתר יד-מהרי"ץ ובו שיעורים בעיון בהלכות שבת, מנהגי תימן, מוסר ופרשת שבוע מפי ראש הכולל משה רצאבי שליט"א
כעת ניתן להצטרף ללימוד עם אברכי הכולל "פרי צדיק"

<http://maharitz.co.il/?CategoryID=497>

יש קונה עולמו בשע"ה אחת

מלאכת דש

א. גוי המזומן לחלוב הבהמה: כשיש לו גוי קבוע המזומן לחלוב את הבהמה, אין צריך לומר לו להמתין מלחלוב עד שהבהמה תצטער. ומכל מקום אם יודע הישראל שהבהמה לא תצטער אם יחלוב אותה קודם או לאחר השבת, לא יסמוך לחלוב בשבת על ידי גוי (בנין משה ח"ב פ"א סע' ה', ובשע"ה ח"ב סי' ס"ה הערה י"ב)

ב. כשהחלב ילך לאיבוד: כשאין גוי מצוי והבהמה מצטערת מרוב החלב, מותר לחלוב את הבהמה באופן שהחלב ילך לאיבוד, כגון שישפך על הארץ או לתוך כלי שיש בו דבר הפוגם - כגון נפט וכדומה [שהוכן לכך מערב שבת. או אקונומיקה ומי סבון - שאין צריך להכניס מערב שבת, שאינם מוקצים]. אבל לא יחלוב לתוך כלי ריק, גם אם הוא על דעת לשפכו אחר כך לאיבוד (בנין משה שם סע' ו', ידב"ש ע"פ יום השביעי מוקצה פ"ב הערה נ"ו).

ערב שבת קודש

א. סדר קריאת שמו"ת לפי מנהגינו, כשקוראים בצוותא: קוראים כסדר ישיבתם. מתחיל הגדול שבהם וקורא הפסוק הראשון פעם אחת. וכשמסיים, כולם חוזרים לקרותו אחריו יחדיו, ואחר כך קורא תרגומו לבדו. אחרי כן, קורא היושב לימינו הפסוק השני, וכן על זה הדרך. המקרא בנגינת הטעמים, והתרגום בפסוק כנהוג. וכשמסיימים, חוזרים כולם הפסוק האחרון יחדיו.

ורבים נוהגים שאין כל אחד מתרגם הפסוק שלו, אלא אחד קבוע שהוא בקי וזריז, כדי שלא להתעכב, ויוצאים ידי חובה בשמיעה ממנו (שע"ה ח"ב סי' נ"ד סע' י"ג והערה מ"ב).

ב. פסוקים שאין מיתרגמים בציבור: כאשר קוראים שמו"ת בצוותא כנהוג, צריך לקרוא גם את הפסוקים שנקראים ואינם מיתרגמים בציבור. שאין זה נחשב שנקראים בציבור, אלא נחשבים כיחידים, שהרי אין חיוב לשנות שמו"ת בציבור (שם והערה מ"ה בשם מהר"ח קורח).

לעילוי נשמת יוסף סירי בן גביר ז"ל

לעילוי נשמת אברהם בן יחיא יוסף נגר ז"ל

לעילוי יואל בן שלום שרפי ז"ל

לזרע בר קיימא חנה רווחה גיבלי בת כוכבה

הלכות שמירת הלשון

עם מארי חיים

ברוך השם! עמדת בניסיון... יכולתי לומר שהמוצרים שלו גרועים או לא טריים, אך הייתי חוטא בלשון הרע!

"ודע דכשם שאסור להוציא דיבה על חברו, כן על חפציו אסור להוציא דיבה. וזה מצוי מאוד בעוונותינו הרבים שחנווני אחד מוציא דיבה על נכסי חנווני אחר וכל כהאי גוונא, מפני הקנאה. וזוהי לשון הרע גמורה מדאורייתא" (חפץ חיים, כלל ה', אות ז')

חידודן השבת:

היכן מצינו שמניחים תפילין של ראש על הזרוע (כתפילין של יד)?

שאלת השבת:

- האם מותר בשבת קודש להבריק משקפיים בטיפות המיוחדות לניקוי?
- מותר אם עושה זאת בשינוי.
 - אסור משום שנראה כמתקן כלי.
 - אסור משום עובדין דחול.
 - מותר להבריק משקפיים בשבת (בלי שינוי).

חידת השבת:

איך יתכן כהן שומר תורה ומצוות, ולא יעלה לעולם (!) לעליית ראשון בס"ת?

מאת הרב לוריא צנחני הי"ד

10
מי יוצא?

מצא את 10 ההבדלים

זכות הלימוד בכולל "פרי צדיק"
לכל השותפים בתרומות
ובכללם:

לע"נ הצדיק

הרה"צ יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל

ולהבדיל

להצלחת כל עמ"י
ובפרט

הרה"ג ישראל אברג'ל

הרה"ג חיים יוסף דוד אברג'ל

לע"נ אברהם ראובן בן אברהם

להצלחתו בפרנסה
אליהו בן זאב חפץ

להצלחת
אברהם בן מיכאל קטיעי

לרפואת
שמואל חלא בן רבי יחיא חלא

לרפואת
שולה בת לולוה אברהם

להצלחת
איתמר בן שלום עובד

לשם ה' (י, ל, א)
להצלת נפש אדם (לשם ה')
לשם אדם אחד (לשם ה')
לשם אדם אחד (לשם ה')
לשם אדם אחד (לשם ה')
לשם אדם אחד (לשם ה')
לשם אדם אחד (לשם ה')
לשם אדם אחד (לשם ה')

מאת התלמיד הנעים
ינון פיילר נ"י

"ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה
אשר הציל את העם מתחת יד מצרים" (שמות יח, י).

יתרו מודה לקדוש ברוך הוא ואומר לו:
"ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה - מעול השעבוד הקשה שהיה לכם במצרים".
יתרו מקבל על עצמו את עול התורה והמצוות, לעבוד רק את הקדוש ברוך הוא.
לכבוד שמחת ההתגיירות, מקריב יתרו קורבנות, ומשה רבינו עשה סעודה מצווה והשתתפו בה אהרון הכהן והזקנים וכו'.
מיתרו אנו לומדים כמה חשוב להודות לה' על כל מה שהוא עושה לנו: שאנו בריאים, הולכים לתלמוד תורה, שאנו שמחים, משחקים בגינה ועוד ועוד - ועל כל דבר ודבר.

להצלחת
איתמר ביטון בן רפאל

לרפואת
שרה (זהרה) מוצורה
בת ועמי

להצלחת
זועי בן חנויה אושרי

לעילוי נשמת
יואל בן שלום שרפי

להצלחת
יאיר בן רחמים שרפי

אתמול היה אצלנו שבת - בו נשבות מכל מלאכה! ולא נחלל אותה אפילו במקום הפסד מרובה. שאל אותי השוטר: היש לך סולם בחנות, אמרתי הן והבאתי אותו אליו. אמר לי: ניסים גדולים היו מנת חלקכם, עתה עלה כאן הגגה, ושם תראה במוחש את נס הצלתכם.

עשיתי כמצוותו, ושם מצאתי שק מלא בכלי נשק, אקדח וכדורים. וכך הסביר לו השוטר: גנבים וגזלנים הללו פרצו לחנות ומיד עלו לגג אשר מעל הכספת, שבכוונתם להמתין עד שתבואו לחנות מחמת קריאת חברת השמירה, ובוודאי כשתכנסו תמהרו לפתוח הכספת לבדוק את הנעשה שם, וברגע שהכספת תהיה פתוחה הם יירו עליכם ויהרגו אתכם על אתר, וממילא כל תכולת הכספת שנפתחה תיפול לידיהם כפרי בשל - לקיים מה שנאמר 'הרצחת וגם ירשת'...

למעשה, הם המתינו לכם עד בוש, מ 9 בלילה! וכבר הורה השעון על שעה 10, 11, 12, 2, 3, 5, 6 לפנות בוקר וכו', ומשלא באתם שבו הללו לביתם כשהם נוטלים את אשר מצאו בחנות, אילו באתם אתמול בלילה ועושים כמעשיכם עתה - פותחים ובודקים את הנעשה בכספת, היו יורים עליכם על אתר, והייתם נופחים את נשמתכם באותו רגע. בזכות השבת ניצלתם ממות ודאי - לחיים טובים ולשלום (ומוסיף הרב פרחי לספר, באותו השבוע עלה שווי הזהב ליותר מפי שניים. מכרנו הכל, סגרנו את החנות, ועזבנו את האזור הקשה שם).

ולדין ייאמר, פעמים שהטלפון של אדם מצלצל או רועד בכיסו באמצע התפילה או הלימוד, והוא חושב: "אוייה לי אם לא אענה, הרי אפסיד מעות הרבה, הבנק יחזיר וכו'...".

פלוגי יעזוב אותי" וכו'... והוא אינו יודע כי המתקשר מהצד השני של הקו אינו אלא השליח של ה'גנב' בכבודו ובעצמו, וכל המטרה כאן אינו אלא לאבדו ולהפסידו.

אדרבה, אם לא ישים לבו וימשיך בעבודתו - ניצל ממנו, חייו וממונו ינצלו לפליטת עולמים.

**מאת הרב נתן פיילר
אברך בכולל "פרי צדיק"**

לו כוח. כך כל יהודי! ע"י שמעודד עצמו בזמנים הקשים, ובמצבים שנראה שלא עובדים את ה' כמו שאנחנו חושבים ורוצים, וע"י זה בעזרת ה' מתעלים וחוזרים לשמוח ומוציאים מאיתנו את היצר הרע של העצבות בעבודת ה'.

הגמרא בירושלמי מספרת שפעם ריש לקיש ור' יוחנן ירדו למקווה וראו איזה קבצן בכניסה, שביקש מהם צדקה, הם אמרו לו "רגע, נכנס לטבול ולאחר מכן נביא לך צדקה".

וכשיצאו מהמקווה, ראו אותו מת על לפנייהם. אמרו "הבה ונקברהו - מת מצוה".

בזמן שעשו לו טהרה, ראו עליו ארנק עם הרבה כסף וכו' המעשה שהיה שם.

אדם אחר שהיו מבקשים ממנו כסף בכניסה ולא היה נותן, איזה הרגשה היה מרגיש אחרי שהיה רואה את הקבצן מת?? **ריש לקיש ורבי יוחנן לא התרגשו - לא הסתכלו אחורה, אלא הסתכלו קדימה!** יש לנו עכשיו מת מצווה קדימה... **כך יהודי צריך להתבונן בעבודת ה' שלו:** קדימה! מה שהיה היה, העיקר להתחיל מההתחלה! בלי עצבויות ומחשבות רעות על העבר, אלא לקחת רק את הדברים הטובים והמחזקים, ולמנף אותם קדימה!

ומימלא ה' הטוב יעזור לך לעלות ולהתרומם.

ויזכור את דבריו של רבנו אברהם אבן עזרא שאמר פעם בצורה **תמציתית להפליא:** "העבר אין, העתיד עדיין, וההווה כהרף אין, דאגה מנין?". שנזכה לעבוד אותו יתברך בכל מצב, אכ"ר

**"ב"ה יש
לי לב
חזק, אינני
מפחד
מלהיכנס
שמה.
אתה
תמתין
לי בחוץ
ותקרא
פרקי שיר
המעלות.."**

מעשה נורא שאירע לפני זמן נתפרסם לאחרונה, וכך מספרים בעלי העובדא האחים פרחי: הכל החל בליל שבת רגיל, כשלתע מתקשרים אלינו מחברת השמירה, שזיהו פעילות חשודה בחנות התכשירים שהייתה ברשותנו באותה העת בויליאמסבורג. משלא ענינו להם, השאירו הודעה: "הכספת שלכם פתוחה, עליכם להתייצב מיד בשערי החנות". הדבר עורר בנו חלחה ורעדה, כי בכספת זו מונחים אוצרות זהב שלנו וגם של אחרים, ומה יהיה עתה... אבל אחי אלברט אמר לי: שמע נא, יום שבת היום, אני לא מחלל שבת, לא אלך כעת לחנות - ה' נתן וה' לקח, יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם. אמרתי לו: גם אני לא מחלל שבת. ניגשנו לסעודת השבת כאילו לא אירע מאומה. גם כאשר חברת השמירה השאירו הודעה שניה בשב"ק בבוקר לא שמנו לב לזה, אלא המשכנו בסדר יום השבת כרגיל - תפילות וסעודות.

במוצ"ק זירזו אותנו בני המשפחה שנלך לבדוק מה נעשה ונשמע בחנותנו, החשנו פעמינו אליה, והגענו לשערי החנות ב 11.00 בלילה. ואכן, מיד נגלה לעינינו שוד ושבר, כל החלונות פרוצים ושעוני הזהב אינם נמצאים, את הכל לקחו ובזזו גנבים נפלים. אמרתי לאחי: עתה אכנס לחדר הפנימי לבדוק מה נעשה בכספת. "ב"ה יש לי לב חזק אינני מפחד מלהיכנס שמה. אתה תמתין לי בחוץ ותקרא פרקי שיר המעלות... נכנסתי לחדר הפנימי כשכולי רועד מפחד, חיל ורעדה יאחזון, וב"ה ראיתי שהכספת נעולה, מיד קראתי בקול גדול: שמע נא אחי היקר, הכספת נשארה בשלמותה, אלא שחוששני שמה פתחו הגנבים את הכספת דרך חדר השכנים, אבדוק מיד את הענין. ידיי רעדו וכל גופי הזיע מרוב רעד, וכמעט ששכחתי את המספרים של מנעול הכספת, אבל ב"ה אחרי 10 דקות הצלחתי לפתוח אותה.. ראיתי שהכל שוכן ומונח בשלום על משכבו - נעלתי אותה מיד. באותו רגע הגיעו לפתע שוטרים, וגערו בנו מה אתם עושים כאן באמצע הלילה, אמרנו להם שאנחנו בעלי החנות וכך הוה מעשה, ניגש אלי אחד מהגדולים שבהם ושאל אותי: מדוע לא באתם הנה אתמול בלילה? אמרנו לו: יום שבתון אין לשכוח!

מבאר הרב בידרמן ביאור נפלא: "פרשת יתרו פותחת וישמע יתרו 'כהן מדין, חותן משה' ללמדנו שכדי לקבל את התורה, צריך ללמוד מיתרו שהחזיק בשתי מידות אלו (כהן מדין וחותן משה) כפי הצורך, שאם היה יצה"ר בא אליו ומנסה להביאו לידי גאווה על שעזב כל עבודה זרה שבעולם והלך להשי"ת - היה מזכיר לו שהוא כהן מדין וכומר לע"ז וזבה מכניע את הרצון והסיבה להתנשא ולהתייחר, וכאשר בא השטן ומנסה להביאו לייאוש, היה מתחזק בעזות דקדושה ואומר לו: "הלא חותן משה אני ונלחם נגד היצר הרע" ע"כ.

לומדים מדברים אלו יסוד גדול! לעיתים אדם נכנס לעצבות בעבודת ה'... הוא מרגיש שהוא משתדל לעבוד את ה' - להתחזק ולהתקרב עוד ועוד, אך עדיין זה לא מה שהוא רוצה, טרם הגיע ליעד שהציב לעצמו - וכבר הוא נופל לעצבות וייאוש. ברם, חשוב מאוד לדעת, כאשר אתה מגיע לשלב שכזה, תתן לעצמך טפיחה על השכם! תלמד מיתרו שאמר ליצר הרע "אני חותן משה" - ובכך התגבר עליו, כך אתה הזכר לעצמך את הדברים הטובים שהספקת ופעלת בהם בעבודת ה'.

ואם יתבונן היטב, ודאי ימצא ויראה כמה דפי גמרא למד עד כה, וברוך ה' אולי מסר איזה שיעור, חיזק פה ושם יהודי, עשה חסד עם בני ביתו או מחוץ לביתו וכו' - כאשר יסתכל על כל זה, ירגיש את רוממות רוחו, ויתחזק בעבודתו יתברך.

ואל יחשוב שיש בדבר גאווה, שכן אפילו רב גדול צריך עידוד.. כאשר משבחים רב אחרי דרשה, אומרים לו חזק וברוך וכו' זה עוזר לו ונותן

**לרפואת
הרב יחיאל גרפי**
רבה התימון
של הרצליה

1838
כל שיעורי הכולל באתר יד-מהרי"ץ
וכן פתחו עבורינו ערוץ לצפיית השיעורים גם בלכתך בדרך...
ובשעה טובה, נפתח בית ההוראה לבדיקת "מראות"
ניתן להגיע בימי שני וחמישי בשעות 13:00-13:30
אתר: https://www.youtube.com/channel/UCABpBRwvvev_iQ8l88Wff3wA

מחלה או החלמה

מגיע אדם לרופא עם פריחה עורית, דלקת מפרקית או כל גירוי דלקתי בגרון, בריאות, בעיכול וכד' ויוצא ממנו עם מרשם רפואי לתרופה ו/או משחה כימית, אשר מטרתן להפסיק את התגובה הדלקתית המטרדית. ששש.. נשאלת שאלה חשובה- מי גורם לאותו גירוי דלקתי? אה.. זהו הכוח החיסוני! ומה עושה הרפואה הכימית? מתישה את הכוח החיסוני הגורם לה (לדלקת) לצד המתת החסד של כל החיידקים/ הוירוסים אשר, מסיבה זו או אחרת, ניסו לפלוש לגופו או פלשו והתרבו בדמו. ומדוע יעשו כך הרופאים הכימיים? היות ומדובר בתופעה לא נעימה, לא נוחה ולא אסתטית כלל ואם תחריף הבעיה עלולה להיגרם סכנת איבר או גרוע מכך חלילה וחס- סכנת חיים. ואיך הגיעו כל אותם חיידקים ושותפיהם מן הפנים אל החוץ בצורת דלקת עד שיכול כל אדם לאבחנם? מכאן מתחיל מסענו בשטח רפואת החולאים, תנאי השטח אינם קלים אז תחזיקו חזק, מתחילים.

מה פירוש הקשר שיש לאיבר עם הרקמה/ המסלול? בגוף ישנם איברים פנימיים הנקראים "מלאים", כמו לב, כבד וכו' המצויים בסביבה דמית מכל סביבותיהם ולפיכך מלאים בדם, ואיברים חיצוניים הנקראים "חלולים" כמו קיבה ומעיין, שלפוחית שתן וכו', אשר יש להם קשר ישיר אל החוץ וזורמים דרכם חומרים ישירות אל חיצוניות הגוף. כל איבר בגוף אחראי על רקמה מסוימת למשל הכליות אחראיות על רקמת העצם (שבכללה השיניים) והסחוס, הריאות אחראיות על רקמת העור וכי"ב, על האזור בו הוא ממוקם בין גבולות גזרה ברורים ועל מסלול זרימה מסוים הזורם דרך כל הגוף מן הקצוות ועד למרכז והראש או להיפך. כך שכל מסלול אחראי על אצבעות מסוימות, איבר חישה מסוים ואזורי גוף מסוימים (וכל זה משורטט היטב בספרי הרפואה הקדומים ואין כאן המקום לפרט בזה).

האיברים המלאים- משכני הנפש
האיברים המלאים הם עיקר האדם וכל אחד מהם נחשב ל"משכן" עבור חלק אחר של נפש האדם. הנפש מסוגלת לבטא את עצמה בעולם הזה הגשמי בזכותם. ואילו כל שאר חלקי הגוף השונים כגון ידיים, רגליים וכו' ורקמותיו השונות כגון עצמות, עור וכו' ואיברי החישה השונים כגון עיניים, אוזניים וכו' ואפילו האיברים החלולים, הנחשבים לבנות זוגם, כולם באים לשרת את האיברים המלאים ע"י מנת לקיים את החיים ולאפשר לנפש לפעול את פעולותיה, שלשמן הגיעה לעולם. וכן תקנו לנו חז"ל בנוסח התפילה (בברכת 'רפאנו')- שנהיה חזקים בבריאות גוף ונשמה על מנת שנוכל לקיים את התורה הקדושה ולהוציא לאור את מצוותיה השייכים אלינו.

במאמרים הבאים נעסוק בהבנת התהליך הדלקתי, נכיר את החיידקים יותר מקרוב, בין שהם בני ברית ובין שאינם בני ברית, ואת התאים הלבנים שומרינו הנאמנים שתוכנתו היטב על יד בוראנו ונתענג על השם אבינו בזכות חוכמת הבריאה שתתגלה לעיננו.

חזקים ובריאים תהיו, יוסף טל הררי, מרפאת רפאנו 052-2220918
המדור לרפואת כלל חולי עמ"י ובפרט לרפואת מטופלי. ולהבדיל בין חיים לחיים: לעילוי נשמת מורי אבי שלמה בן אסתר ע"ה בכלל נשמות ישראל הזקוקות לעלייה

יצר רע
לא לחינם הגיעו אותם גורמי מחלה מזהמים לאותו אזור בעור, אלא המנגנון לרוב הוא כזה: מסיבה זו או אחרת הצטברו או התרבו בגוף גורמי מחלה כגון וירוסים, חיידקים או רעלנים, אשר מנסים בכל עוז להשתלט על תאי הגוף ולהעמיק עד לאיברים הפנימיים החיוניים. כוח הרסני זה מונע ע"י "רצון לקבל" לעצמו ללא גבול ומחשבה, זהו היצר הרע ממש בהתגלמותו הקטנה, "המיקרו קוסמית" (בצורת וירוסים וכד').

יצר טוב
הכוח החיסוני, אותם תאים לבנים המוסרים נפש על קדושת החיים, מאתר את הפעילות החריגה ופועל במרץ רב לנטרולה ולסילוקה אל מחוץ לגבולות הגוף. כוח החיסון מאופיין ב"רצון לתת" ללא גבול ומחשבה ואפילו את חייו ימסור על מנת להציל את חיי האדם המארח אותו.

מבצע השחרור הגדול
הסינים כינו את פעולת סילוק גורמי המחלה ("פתוגנים") אל החוץ- "שחרור חיצון". למעשה, כוח חיסוני גדול מלווה את גורמי המחלה אל החוץ. נתיב השחרור יבחר בקפידה ובדיוק מרבי תוך התחשבות מרכזית בערך העליון- "שמירה על החיים". לפיכך, ההוצאה של אותם מזהמים מן הגוף תהיה דרך רקמה בחיצון שאינה חיונית, שהשיקולים לבחירתה לרוב יהיו: קרבה לאיבר הפנימי החיוני שאותו יש להציל, ו/או הקשר שיש לאותו איבר עם אותה הרקמה או המסלול.

הבן יקיר לי

החסלול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים מתוך ספרו של הרב אברהם אוחיון

עצמו, יש להיערך לשינוי אמתי בתחום העידוד והחיזוק. יש לצפות גם למבחנים שהילד יערוך במטרה לבדוק את כנות מחמאותינו. הוא יבקש לוודא שאנו אכן מאמינים בדברים החיוביים שאנו משמיעים לו, ורק לאחר מכן ישתכנע גם הוא בנכונותם.

השקעה לטווח ארוך
הקושי העיקרי בניסיונות העידוד הראשונים הוא, שהילד, הסובל מביטחון עצמי ירוד ואינו מודע לבעייתו, מנסה להתנגד ולומר לנו במילים או במעשים: 'הניחו לי, אני לא יוצלח, אין לי שום סיכוי להשתנות! חבל על המאמץ!'

משום כך, לא תמיד יתן העידוד את פרותיו מיד. ייתכן מאוד שהמצב יישאר כפי שהיה וימלא את לבנו בתחושות ייאוש. ידיעת הבעיה היא חצי פתרון. אם נהיה מודעים לקושי זה, נצליח להתעלם מן הדחף לראות תוצאות מיידיות, ונמשיך לעודד את ילדנו בלי לצפות למשוב, אלא מתוך ידיעה שאנו עושים את הדבר הנכון. לעולם לא נדע מתי יגיע הרגע שבו יחלחלו הדברים ללבו של הילד ויפעלו את פעולתם, אך חזקה עליהם שבמוקדם או במאוחר הם ישפיעו.

אותה זריעה של מילה טובה, אף אם נעשתה בקושי ובדמע, אין ספק שתביא אתכם, ההורים, לקצור ברינה. במבט לאחור תופתעו לגלות מה רב השינוי שחולל העידוד שלכם.

המילה עידוד נגזרת מן המילה עוד, שכן כאשר אנו משבחים ילד ומרוממים אותו, אנו מסייעים לו בזאת להוסיף ולהתרחב בתחום הקיים בו זה מכבר. אשר על כן, העידוד יכול להתבסס רק על מעלות קיימות. שבח ופרגון חסרי בסיס אמתי, אינם אלא ביקורת בתחפושת, ועל כן הם עלולים להביא לתוצאות הפוכות מאלו המצופות.

לעידוד טוב יש לצרף "אמצעי המחשה". אפשר לומר לילד משפט סתמי 'יש לך מידות מיוחדות', אך אם ברצוננו לשדר אמון ולגרום לעידוד שיפעל, נעניק את אותה מחמאה תוך כדי פירוט המעשה שביטא את הדבר: 'נתת לאורח לשחק במשאית שאתה אוהב במיוחד, וזה סימן שיש לך מידות טובות', או: 'הורדת את הכלים מן השולחן בלי שהזכירו לך, וזה סימן שאת אחראית ואכפתית'.

מובן ששבחים הניתנים במטרה להשיג דבר מה מיד, אינם נחשבים לעידוד, אף שיש בהם מעלה מסוימת: 'יש לך לב טוב כל כך - ותרי לאחותך על המשחק'.

בטפטוף עקבי
עידוד יעיל הוא עידוד מתמשך. על ההורים להיות עקביים במתן העידוד ולא להסתפק בשיחת עידוד חד-פעמית או בפעולות עידוד אקראיות. מבצעי עידוד קצרים עלולים ליצור אצל הילד בלבול וחוסר אמון בנכותם. על מנת שיתבצע מהפך בהסתכלותו של הילד על

"בית ה' נלך"

"בבית אלדי'ם
נהלך ברגש..."

בית מקדש מעט רוצה להיבנות!

בעיר חריש תובב"א, קהילת 'אחות אחים', בונה בניין קודש לה'

✓ 2 בתי כנסת ✓ כולל אברכים ✓ חדרי לימוד ✓ מקוה ועוד...

מיומך בצואם כפך, ופקין קיימת אב אצואם ככא!

לפרטים: איתמר 053-3453020 | לתרומה סרקו את הברקוד «
"איש את אחיו יעזורו, ולאחיו יאמר חזק"

